

(קהלת א) משנות לא יוכל לתקן, משום שלא רצה לשא אשה ולהשתדל בפריה ורביה, ואותו שהשתדל ונשא אשה ולא יכל, זה מתקן בגאולו שקרוב לו, שהוא אחיו של אותו מת בלי בנים]. כשיצא מן העולם הזה, אותו האיש לא נכנס לפרגוד ולא נוטל חלק בעולם ההוא [ונשמתו לא נכללת במקום שכל הנשמות נכללו, ונגזרת דמותו משם, והו שכתוב ונכרתה הנפש החיה מלפני. והאיל וכך הוא, בורא לו הקדוש ברוך הוא גואל שיגאלנו מיד המשתחיתים, וזה אחיו שקרוב אליו, שנאמר (דברים כה) כי ישבו אחים יחדו וגו', וכתוב בא אל אשת אחיך ונבם אתה וגו', משום שנשמתו לא נכנסת לפני הקדוש ברוך הוא, אלא היא עומדת בחוץ, משום שלא זכה לחיור בעולם הזה בגוף ההוא. מי שלא זוכה במקום הזה, ילך למקום אחר וזכה בו. כמו כן עין שדולק ואורו לא עולה, וכו' אותו ועלה בו אור ויאר. עין הוא אדם, שכתוב (שם כ) כי האדם עין השדה. רוצה לומר, שהאדם כשהוא בעולם הזה והולך ותאב ואוכל ושותה ומדונג עם אשה ולא זוכה לבנים, והו עין שדולק ואורו לא עולה, כלומר, נשמתו לא זוכה באותו הגוף להיות מוארת, אלא היא בחשכה].

בא ראה, כתוב (ישעיה מה) לא תהו בראה לשבת יצרה, שמשום כך עשה הקדוש ברוך הוא את האדם פראוי, כמו שאמרנו, והקדוש ברוך הוא עושה חסד עם העולם בא ראה מה כתוב, (בראשית כה) ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה. סוד הנשמה שבאה להתפתח כמו מקדם. בא ראה באותו הגוף מה כתוב, (ישעיה ג) וה' חפץ דפאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ ה' בידו יצלה. וה' חפץ דפאו, בפסוק הזה יש להסתפל, למה חפץ? כדי שיטהר. אם תשים אשם - היה צריך להיות אם ישים אשם! מה זה אם תשים? אלא על הנשמה חוזר הדבר. אם הנשמה ההיא רוצה להתפתח פראוי - יראה לאותו הזרע שהתעסק בה האדם

משנות לא יוכל לתקן, (קהלת א) בגין דלא בעא למיסב איתתא ולאשתדלא בפריה ורביה, וההוא דאשתדל ונכב איתתא ולא יכיל, דא מתתקן

בפריקיה דקריב ליה דהוא אחוי, וההוא דמית בלא בגין) **כד נפיק מהאי עלמא ההוא בר נש לא עאל בפרגודא ולא נטיל חולק בההוא עלמא** (ונשמתייה לא אתכלילת באתר דכל נשמתיין אתכלילו, ואתגוד דיוקניה מתמן. דרא הוא דכתיב, (ויקרא כב) ונכרתה הנפש החיה מלפני, והאיל וכדון הוא, ברא ליה קדשא בריך הוא פריק (דף קפ"א ע"א) דיפרוק ליה מידא דמתכלין, ורא אחוי דקריב ליה שנאמר (דברים כה) כי ישבו אחים יחדו וגו'. וכתוב בא אל אשת אחיך ונבם אותה וגו'. בגין דנשמתייה לא עאלת קמיה קדשא בריך הוא, אלא היא קמא לבר. בגין דלא זכה לאתהרא בהאי עלמא בההוא גופא.

מאן דלא זכה בהאי אתר, יחד לאתר אחרא ויזכי ביה. כגונא דא אעא דדליק ונהורא לא סליק וכמשון ליה ויסלק נהורא ביה ונחיר. אעא הוא אדם דכתיב (שם כ) כי האדם עין השדה. רצונו לומר בר נש כד אהו בהאי עלמא ואול ותאיב ואכיל ושתו ואודונוג באיתתא ולא זכי לבגין. דא הוא אעא דדליק ונהורא לא סליק, כלומר נשמתייה לא זכאת בההוא גופא לאתההרא אלא איהו בחשוכא).

הא חזי, כתיב, (ישעיה מה) לא תהו בראה לשבת יצרה, דקדשא בריך הוא בגין דא עבד ליה לבר נש פדקא יאות פדאמרן. וקדשא בריך הוא עבד טיבו עם עלמא. תא חזי, מה כתיב, (בראשית כה) ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה, וזא דנשמתא אתת לאתפתנא פמלקדמין.

הא חזי, ההוא גופא מה כתיב, (ישעיה נג) ויין חפץ דפאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ יי בידו יצלה. ויין חפץ דפאו, האי קרא אית לאסתפללא ביה, אמאי חפץ בגין דיתדפי. אם תשים אשם, אם ישים אשם מיבעי ליה, מאי אם תשים. אלא לנשמתא אהדר מלה. אי ההיא נשמתא בעיא לאתפתנא פדקא יאות, יראה זרע. בגין דההיא נשמתא אזלת ושאטת ואיהי זמינא לאעלא בההוא זרע דאתעסק בה בר נש

זרע, משום שאותה הנשמה הולכת ומשוטטת ומזמנת להכנס